

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΑΣ

Τάξη: Γ1

Σχολ. Έτος: 2012- 13

Στην ώρα της Φιλαναγνωσίας ξεκινήσαμε με το παραμύθι « Η Πρασινοσκουφίτσα και το φλεγόμενο δάσος » μια ιστορία περιβαλλοντικού περιεχομένου.

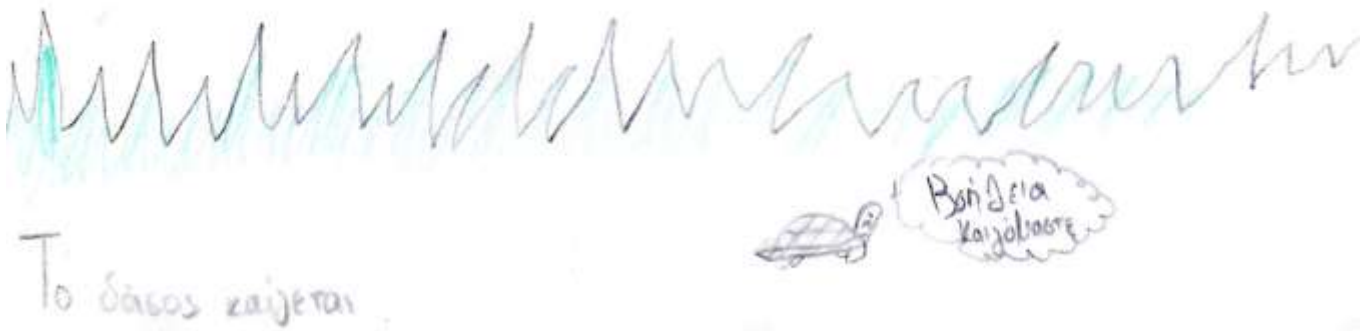
Προσεγγίσαμε το βιβλίο μέσα από ποικίλες δημιουργικές δραστηριότητες που είχαν ως στόχο την καλύτερη κατανόηση του περιεχομένου, τον προβληματισμό και την ελεύθερη έκφραση των μαθητών.

- Ξεκινήσαμε με το εξώφυλλο και τον τίτλο.
- Αναρτήσαμε στο ταμπλό της Φιλαναγνωσίας τον χώρο όπου διαδραματίστηκε η ιστορία μας (ένα δάσος).
- Τα παιδιά ζωγράρισαν την ηρωίδα όπως τη φαντάστηκαν.
- Κάναμε κολλάζ τοποθετώντας ζώα στο δάσος.

- Τα παιδιά σε δικό τους μπλοκ μετά από την αφήγηση κάθε ενότητας εικονογραφούσαν διάφορες σκηνές ή ό,τι τους έκανε μεγαλύτερη εντύπωση.
- Στο ταμπλό της Φιλαναγνωσίας αλλάζαμε κάθε φορά τη μορφή των ηρώων ανάλογα με τη δράση τους .

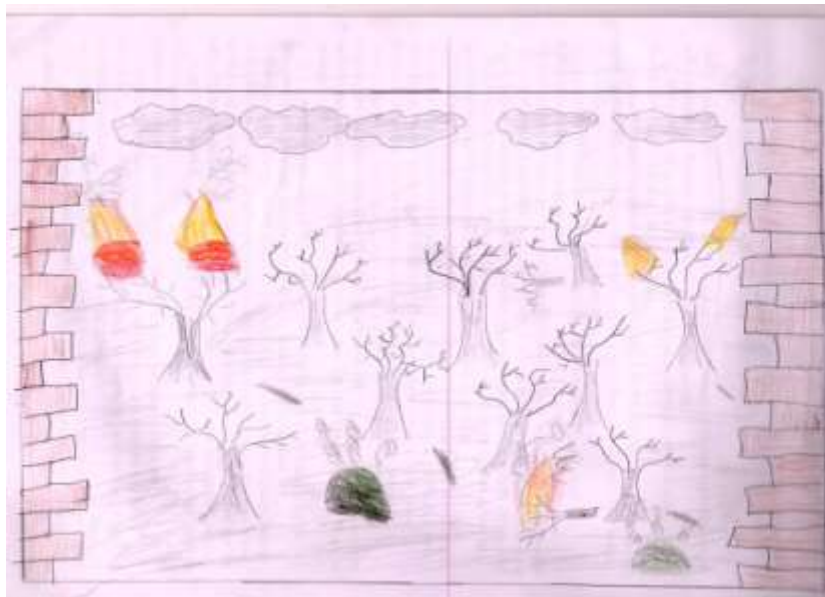
Το παραμύθι εικονογραφημένο

Αφίσες των μαθητών

- Τέθηκαν ερωτήματα και τα παιδιά προβληματίστηκαν σχετικά με τις αιτίες που προκαλούν τις πυρκαγιές στα δάση.
- Σχολιάσαμε τα αποτελέσματα από αυτή την καταστροφή καθώς επίσης και τη στάση των ανθρώπων απέναντι στο περιβάλλον και την προστασία του.
- Τα παιδιά έγραψαν τα δικά τους παραμύθια αλλάζοντας την ηρωίδα, παραμύθια που σχετίζονται με την αιτία που προκάλεσε τη φωτιά.
- Στη συνέχεια κλήθηκαν να δώσουν ένα δικό τους τέλος στην ιστορία που προαναφέραμε.

Τα τρία χουρουνάκια και το φλεγόμενο δάσος

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν σε ένα πανέμορφο και καταπράσινο δάσος, τα τρία χουρουνάκια. Ήταν αχώριστοι φίλοι, και τα προσέχαν το δάσος πάρα πολύ. Ήθελαν να είναι καθαρό και μάζευαν ότι έπεφτε κάτω. Κάποια μέρα αποφάσισαν να κάνουν ένα πάρτυ. Σκόλισαν με μπαλόνια, κορδέλες και κάλεσαν μερικούς φίλους. Άρχισε το πάρτυ. Άναψαν φωτιά να φήσουν να φάνε. Αφού φάγανε και πέρασανε ώρα, ξέχασαν να σβήσουν τη φωτιά. Και ξαφνικά τι να δουν! Φλόγες και καπνούς χέμισε το δάσος. Τα χουρουνάκια πανικόβλητα έτρεχαν πάνω κάτω. Δεν ήξεραν τι να κάνουν. Μετά σκέφτηκαν, με κουβάδες να πετάζουν νερό. Όμως η φωτιά δεν έσβηνε. Τότε το ένα χουρουνάκι πήρε την πυροσβεστική, και ήρθε αμέσως και έσβησε τη φωτιά. Απο τότε υπήρχε μια μεγάλη πινακίδα που έβαλαν τα χουρουνάκια και έγραφε:

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΒΕΤΕ ΦΩΤΙΕΣ»

Ο Μίκυ Μάους βοηθάει την Πραβινοςκουφίτσα

— Μια βέρα η Πραβινοςκουφίτσα καθώς φωνάζει βοηθήστε
είδε ένα επιτάκτη, όπου Τούσε ο Μίκυ με τον πλούτο.
Ο Μίκος εκείνη την ώρα ήταν έφωστην αυτή του.

— Η Πραβινοςκουφίτσα τότε τον ρίπει « Πρέπει να με
βοηθήσεις; γιατί καίεται το δάσος; » και ο Μίκος
λε τον πλούτο απάντησαν « Ναι; ».

— Όμως όταν έφτασαν ήταν αργά, γιατί είχε καεί
το δάσος.

— Τότε η Πραβινοςκουφίτσα άρχισε να κλαίει.
Ο Μίκος την είπε, ότι λιγορεί να φανταστεί κανούρια.

— Η Πραβινοςκουφίτσα άρχισε να κλαίει και τον ρώτησε « Πως; »

— Ο Μίκος την είπε ότι « Αν ρίξω μαρμαίους σπόρους μέσα στο κώλια
θα φυτρώσουν πολλά δέντρα. Να κόψω έτσι; » και την ρώτησε.

— Μετά το δάσος έγινε κανούριο και χάρηκε
η Πραβινοςκουφίτσα, ευχαρίστησε τον Μίκος και
είπαινος πήγε σπίτι του μαζί με τον πλούτο.

— Και έφτασαν αυτοί μαζί κι εβεις
καλύτερα.

Η Πρασινοσκουρίζα

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα
δάσος ζούσε η Πρασινοσκουρίζα
Η Πρασινοσκουρίζα φρόντιζε και
αγαπούσε όλα τα ζώακια του
δάσους. Οι άνθρωποι όμως, έρχονταν
στο δάσος εκόβαν τα δέντρα
και σκότωναν τα ζώα για να
τα φάνε.

Έτσι λοιπόν η Πρασινοσκουρίζα
αποφάσισε να πάει στην πόλη
και να μιλήσει στους ανθρώπους
για το κακό που κάνουν
στο δάσος. Όταν έφυγε η
Πρασινοσκουρίζα για την
πόλη, ο κακός ο λύκος που
μισούσε την Πρασινοσκουρίζα
αποφάσισε να βάλει φωτιά στο
δάσος.

Όταν έφτασε στην πόλη η
Πρασινοσκουπίτσα είδε τη
φωτιά. Στη πόλη της πόλης
είδε κόσμο τους έδειξε τη
φωτιά και τους εξήγησε
ότι αν καί το δάσος
οι άνθρωποι δεν θα έχουν
αρκετό οξυγόνο και όταν

θα βρέχει όλα τα χρώματα
θα έρχονται στην πόλη γιατί
δεν θα υπάρχουν τα δέντρα
για να συσπράξουν το
χάμη. Έπρεζαν όλοι μαζί στο
δάσος και προσπαθούσαν
να σβήσουν την φωτιά.
Έφρικτά άρχισε να βρέχει και
έτσι η φωτιά έσβησε. Αποφά-
σισταν οι όλοι μαζί να
φυτέψουν δέντρα στο
δάσος και υποσχέθηκαν
να προσέχουν το δάσος
και τα ζωάκια και ζήσαν
αυτοί καλά και ειπεί καλύτερα

Η Χιονάτη στο φλεχόμενο δάσος

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν η Χιονάτη, που μια μέρα πήγε στο δάσος για να κάνει τη βόλτα της.

Στο καταπράσινο δάσος συνάντησε πάρα πολλά πουλιά που κεδηθούσαν και γιγίβιζαν στα δέντρα.

Συνάντησε ακόμα διάφορα ζώα όπως: κουνέλια, ελάφια και πουλιά άλλα ζώα. Με αυτά

έπαιζε και τραγουδούσε μαζί τους. Περνούσε πολύ ωραία.

Ζαφνικά έπιασε μια δυνατή βροχή που στη συνέχεια δυνάμωσε. Αρχότερα έριξε έναν κεραυνό. Κατευθείαν το δάσος πήρε φωτιά.

Τα ζώα έτρεχαν πανικόβλητα και τα πουλιά πετούσαν να κρυφτούν. Η Χιονάτη τα είχε χαμένα, δεν ήξερε τι να κάνει μ' αυτά που έβλεπε.

Ζαφνικά, εμφανίστηκε η Πρασινοσκουφίτσα από το πουθενά. Πλησιάζει τη Χιονάτη και της λέει:

Μη φοβάσαι τα έχω όλα υπερέλεχτο. Θα καλέσω τα τρία χουρουνάκια και τα τρία δικάκια να μας βοηθήσουν. Τότε ήρθαν αυτοί που καλέσε

η Πρασινοσκουφίτσα και όλοι μαζί βοήθησαν πετώντας νερό από τη διηδανή δίπλα. Τελικά η φωτιά έβ

Τα τρία γουρουνάκια
τα Γκατακάκια και η
Κοκκινοσκουφίτσα

Η Πρασινοσκουφίτσα, απομακρύνθηκε από τους υπόλοιπους.
Είδε ένα κοριτσάκι με κόκκινο σκουφάκι και κόκκινη κάπια να
ψάχνει ένα σπιτάκι. «Τι κάνεις εδώ;» τη ρώτησε. «Είμαι η Κοκκινο-
σκουφίτσα. Ψάχνω το σπίτι της γιαγιάς μου.» απάντησε το κορίτσι.
Τη βοήθησε πολύ η Πρασινοσκουφίτσα. Τελικά, βρήκαν το
σπίτι, άνοιξαν την πόρτα και προσπάθησαν να βγάλουν τη
γιαγιά. Ξνάνησαν τα Γκατακάκια, τα οποία, τις βοήθησαν
να βγάλουν έξω τη γιαγιά. Η γιαγιά πήρε το αναπηρικό
καρότσι της και βγήκε έξω. Προσπαθούσαν να βρουν το
δρόμο για την πόλη, ένας δούκος γυρούσε ξανά και ξανά,
για να σβήσει τη φωτιά. Πήγε μαζί τους. Μετά τα τρία
γουρουνάκια προσπάθησαν να ξεφύγουν απ' τις υδρόχες.
Τελικά, όλοι μαζί, κατάφεραν και βγήκαν από το δάσος.

Η φωτιά σβήστηκε
και φυτεύονται
νέα δέντρα!

Ο Νύκος, δεν είναι πια κακός, όπως παλιά. Βοήθησε να σβήσουν τη φωτιά με το γυθιά του. Επίσης, όλοι, μετά από αυτό, φύτεψαν νέα δέντρα. Έτσι, οι κάτοικοι της πόλης είχαν ακόμη οξυγόνο, και... παιδιά; Το ελάτακι είχε κι αυτό καλό τέλος. Το πήγαν ζωνά στο δάσος! Τα τρία γουρουνάκια έχτισαν νέα σπιτάκια. Τα 7 κατσικάκια και η μαμά τους έχτισαν κι αυτοί σπίτι, μεγαλύτερο και χορούσε και τα 7 κατσικάκια. Η Κοκκινοσκουφίτσα με τη γαϊάκη της έζησαν μαζί ευτυχισμένες στο δικό τους σπίτι. Κι ο Νύκος, έζησε χαρούμενος κι αυτός, μέσα στο δάσος. Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

- Τέλος δραματοποιήσαμε την ιστορία μας και γράψαμε όλοι μαζί το δικό μας παραμύθι με αντίστοιχο περιεχόμενο, « Τη Γιορτή της Άνοιξης » .